

Prejudiciniai klausimai

1. Nors valstybės narės gali numatyti kompensuojamo pobūdžio atlygintą pagalbinių tyrimą, ar Bendrijos teisei neprieštarauja nagrinėjamo konkurso metu galiojusios redakcijos <...> 2006 m. Įstatyminio dekreto Nr. 163 38 straipsnio 2-bis dalis, kurioje numatyta „piniginė bauda“, kurios dydį („ne mažesnė nei 0,1 % ir ne didesnė nei 1 % sutarties vertės, bet kuriuo atveju ne didesnė kaip 50 000 eurų, kuri turi būti užtikrinama laikinuoju užstatu“) nustato perkančioji organizacija, atsižvelgiant į tai, kad pati bauda yra nepagrįstai didelė ir iš anksto nustatyta ir ji negali būti koreguojama atsižvelgiant į konkrečią situaciją ar į padaryto pažeidimo rimtumą?
2. Ar ta pati 2006 m. Įstatyminio dekreto Nr. 163 38 straipsnio 2-bis dalis (ta pati redakcija, galiojusi pirmiau minėtu metu) prieštarautų Sąjungos teisei, jei būtų galima konstatuoti, kad tas pats pagalbinių tyrimo atlygintinumas prieštarauja rinkos maksimalaus atvėrimo konkurencijai principui, kurį turėtų atitikti minėtas institutas, kai perkančiosios organizacijos priskirta veikla vėliau priskiriama jai įstatymu nustatytoms pareigoms dėl viešojo intereso siekiant nurodytų tikslų?

**2016 m. spalio 20 d. Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje Volkswagen AG/Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**

(Byla C-533/16)

(2017/C 022/08)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakija)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Volkswagen AG

Atsakovė: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvą 2008/9⁽¹⁾ ir teisę į mokesčio grąžinimą reikia aiškinti taip, kad siekiant pasinaudoti teise į PVM grąžinimą reikia įvykdyti dvi kumuliacines sąlygas:
 - i) turi būti atliktas prekių tiekimas ar paslaugų teikimas ir
 - ii) prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas sąskaitoje faktūroje turi nurodyti PVM?Kitaip tariant, ar apmokestinamasis asmuo, kuriam išrašytoje sąskaitoje faktūroje nebuvo nurodytas PVM, gali prašyti jį grąžinti?
2. Ar neprieštarauja PVM neutralumo ir proporcingumo principams tai, kad mokesčio grąžinimo senaties terminas pradedamas skaičiuoti nuo momento, kai netenkinamos visos esminės pasinaudojimo teise į mokesčio grąžinimą sąlygos?
3. Ar atsižvelgiant į mokesčio neutralumo principą PVM direktyvos 167 straipsnį ir 178 straipsnio a [punktą] reikia aiškinti taip, kad esant tokioms aplinkybėms, kaip antai pagrindinėje byloje, ir su sąlyga, kad įvykdytos kitos esminės ir procesinės pasinaudojimo teise į mokesčio atskaitą sąlygos, pagal juos draudžiama mokesčių institucijai atsisakyti suteikti apmokestinamajam asmeniui teisę į mokesčio grąžinimą per numatytą terminą, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2008/9, tuo atveju, kai jam mokesčių sąskaitoje faktūroje nurodė ir sumokėjo tiekėjas prieš pasibaigiant nacionalinėje teisėje numatytam senaties terminui?

4. Ar atsižvelgiant į neutralumo ir proporcingumo principus, kurie yra pagrindiniai bendros PVM sistemos principai, Slovakijos mokesčių institucija viršijo tai, kas būtina norint pasiekti PVM direktyvos tikslus, nesuteikdama apmokestinamajam asmeniui teisės į sumokėto mokesčio grąžinimą dėl to, kad pasibaigė nacionalinėje teisėje numatytas grąžinimo senaties terminas, nors per šį laikotarpį apmokestinamasis asmuo negalėjo pasinaudoti teise į grąžinimą, mokesčiai buvo teisingai sumokėtas, o mokesčių vengimo ar nesumokėjimo rizikos visiškai nebuvo?
5. Ar teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio saugumo ir gero administravimo principus, atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį, galima aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama nacionalinės teisės nuostatas aiškinti taip, kad vertinant mokesčio grąžinimo termino laikymąsi, lemiamą reikšmę turi valdžios institucijos sprendimo dėl mokesčio grąžinimo priėmimo momentas, o ne apmokestinamojo asmens pasinaudojimo teise į mokesčio grąžinimą momentas?

⁽¹⁾ 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/9/EB, nustatanti Direktyvoje 2006/112/EB numatyto pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles (OL L 44, 2008, p. 23).

**2016 m. spalio 20 d. Najvyšší súd Slovenskej republiky ((Slovakija)) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje *Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky/BB construct s.r.o.***

(Byla C-534/16)

(2017/C 022/09)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė pirmojoje instancijoje [atsakovė apeliacinėje instancijoje]: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Atsakovas pirmojoje instancijoje [apeliantas apeliacinėje instancijoje]: BB construct s.r.o.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar, kiek tai susiję su kova su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje, nacionalinė administracinė procedūra, kurioje aplinkybė, kad aptariamo juridinio asmens vadovu tapo kito juridinio asmens, kuris negrąžinęs mokesčių skolos, vadovas, pagal nacionalinę teisę laikoma motyvu nustatyti iki 500 000 EUR mokesčio sumokėjimo užstatą, atitinka 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB⁽¹⁾ dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 273 straipsnio tikslą?
2. Ar galima pripažinti, kad minėtas mokesčio sumokėjimo užstatas iki 500 000 EUR, kaip antai nustatytas pagrindinėje byloje, pažeidžia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnyje įtvirtintą laisvę užsiimti verslu ir netiesiogiai skatina apmokestinamojo asmens bankrotą, yra diskriminuojantis, kaip tai suprantama pagal minėtos Chartijos 21 straipsnio 1 dalį, o kalbant apie PVM rinkimą, pažeidžia *ne bis in idem* ir įstatymų negaliojimo atgal principus, įtvirtintus tos pačios chartijos 49 straipsnio 1 ir 3 dalyse?

⁽¹⁾ OL L 347, 2006, p. 1.